

عنوان مقاله:

مهر و محبت مادر در آثار مولوی رومی

محل انتشار:

سومین همایش بین المللی ادبیات، زبان شناسی و علوم انسانی (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

مهناز قنبری منش - دانشجوی ارشد زبان و ادبیات فارسی

نزاقت محمدیان - دانشجوی ارشد زبان و ادبیات فارسی

خلاصه مقاله:

مولانا بزرگترین سراینده شعر عرفانی در ادبیات فارسی است که بررسی آرا او در باره زنان می تواند به نوعی نماینده تلقی عرفان اسلامی ایرانی از زنان باشد. مولوی یکی از شاعرانی است که به طور گسترده به صورت تمثیلی به موضوع مهر و محبت مادر آن در آثار خود با رویکردی دینی و اخلاقی و البته غنایی پرداخته است. مولوی درباره زندگی زناشویی فرزند و تربیت او زندگی خانوادگی، حقوق والدین و... هم در آموزهها و هم در تنظیم قواعد و قوانین، به جایگاه خانواده و زنان توجه بسیار دارد و موجب ارتقای شان و منزلت نظام خانواده شده است تفکرات و آرای وی درباره خانواده با احادیث و روایات اسلامی مطابقت دارد. از نظر وی رابطه عاشقانه ای باید بین زن و شوهر برقرار باشد و این دو وظیفه رفیع نیازهای عاطفی یکدیگر را بر عهدهدارند مهر و محبت اساس روابط خانوادگی است هرچند وظیفه کسب معاش و توجه به رفاه و تربیت فرزندان بر عهده مرد و خانه داری فرزندآوری و تربیت و تعلیم فرزندان بر عهده زن است. مولوی همچنین بین بسیاری از روابط خانوادگی و مفاهیم عرفانی پیوند ایجاد کرده است؛ مثلا از نظر وی زندگی زناشویی نمادی از نظام آفرینش و رابطه انسان و پروردگار و آفرینش گری و الطاف مادرانه می تواند نمادی از خداوند باشد. از دیدگاه وی زن و مرد مکمل یکدیگرند. این پژوهش به شیوه توصیفی - تحلیلی درباره مهر و محبت مادر در آثار مولوی رومی پرداخته است.

کلمات کلیدی:

خانواده، مهر و محبت مادر، مولوی مثنوی، مکتوبات، فیه مافیه.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2043934>

